

under 28de August f. A., at, da det Bilag, som ommeldes i Indenrigsministeriets Resolution af 20de September 1851 beroede i Ministeriet, saa havde han tilskrevet bemeldte Ministerium med Anmodning om, at samme, dersom det maatte finde, at den omhandlede Sag var af den Bessaffenhed, at den kunde antages at høre blandt de Sager, der i Følge Lagthingslovens § 10 vedkomme Lagthinget, og dersom det maatte finde, at den af Udvalget brugte Fremgangsmaade med at tilveiebringe Oplysninger var loymedholdelig, da at tilsende Amtmanden det ovennævnte Bilag. Da Indenrigsministeriet havde fra Amtmanden modtaget denne Skrivelse, som er dateret 7de Septbr. f. A., forlangte Ministeriet under 29de f. M. Generalprocureurens Betænkning derover. Denne Betænkning, som afgaves under 2den Octbr. f. A., gaaer ud paa, at Lagthinget maa ansees besejret til at tage en Sag af den her omhandlede Bessaffenhed under Overveielse, og at Generalprocureuren vel ikke skjønner, at det i nærværende Tilfælde kunde have nogen Betænkning at meddele det af Lagthinget nedsatte Udvalg de af samme forlangte Documenter, men at han ikke kan ansee Amtmanden pligtig til i alle forekommende Tilfælde at meddele Lagthinget eller det af samme nedsatte Udvalg de af ham i Embedsmedfør afgivne Erklæringer og gjorde Indstillinger eller andre hans Embede vedkommende Documenter, hvorimod Spørgsmaalet om saadanne Documenters Udlevering maa afgjøres af ham selv i hvert enkelt mødende Tilfælde saaledes, som han, hvis derover af Thinget søres Anse, agter at forsvare, da det ikke er muligt derom at give nogen almindelig Regel. I Skrivelse af 12te October f. A., hvormed Ministeriet tilsendte Amtmanden en Gjenpart af denne Betænkning, tilkjendegav Ministeriet derhos, at det tiltraadte Betænkningens Indhold.

Under 9de September f. A. havde det af Lagthinget nedsatte Udvalg afgivet sin Betænkning over Sagen. I denne Betænkning siges blandt Andet:

„Udvalget maa betragte Baagø Beboere som rette Bjergere af det paa Mid-

vaagø Ur opbjergede Lommer, og kan ikke skjønne rettere, end at Bjergelønnen maa tilkomme dem. Men, hvorledes man end vil betragte Sagen, da staaer den Betaling, der er ydet Baagø Beboere for deres Arbejde med Bjergvingen, i det største Misforhold til den Flid og Anstrengelse, den Fare og Noie, de have havt“.

„Udvalget har, efter den Underretning om Sagens Sammenhæng, det har kunnet erholde, ikke kunnet danne sig nogen anden Forestilling om Sagen end anført, men kan naturligviis ikke indestaae for dens Useilbarlighed, da det har savnet Documenter til Sagens Oplysning“.

„Udvalget maa derfor henstille til Forsamlingen, om den ikke maatte finde Anledning til

enten at indstille Sagen til Rigsdagen,

eller at andrage for Indenrigsministeriet om, at dette vilde foranstalte Sagens Sammenhæng nøie undersøgt og derefter afgive Resolution“.

Lagthinget har derpaa under 18de Septbr. f. A. andraget paa, at Rigsdagen vil antage sig Sagen, og dette Andragende har undertegnede N. Winther indbragt i Folkethinget og gjort til sit, med Ønske om, at Andragendet, efterat være underkastet den sædvanlige Behandling i Thinget, maa blive henviist til Indenrigsministeriet.

Ved den indledende Behandling i Folkethinget yttrede Indenrigsministeren, at han vilde anbefale Sagens Fremme, idet han ikke engang vilde have anseet det fornødent for Lagthinget at gaae til Rigsdagen om denne Sag, da han nemlig vilde have anseet en Henvisning fra Lagthinget til Indenrigsministeriet for tilstrækkelig Opfordring til en videre Undersøgelse.

Med Hensyn til Sagens formelle Side skulle vi endnu tilføie, at det efter vor Formening havde været ønskeligt, om Amtmanden strax havde meddeelt Lagthingets Udvalg samtlige til Sagen hørende Documenter, hvoraf han var i Besiddelse, da Sagens Afgjørelse derved vilde have været fremskyndet.